

ВАСИЛ ЦОНЕВ
ЗА МЪГЛИТЕ И ДЯВОЛИТЕ В
СРЕДНОИЗТОЧНИТЕ
ПЛАНИНИ

chitanka.info

В средноизточните планини е бъкано с мъгли и дяволи. Мъгла до мъгла и дявол до дявол. Това е именно разликата между тях и западноизточните планини. Там ни дявол има, ни мъгла, докато в източноизточните планини има по няколко мъгли и тук-таме по един дявол. Е така на — за да не кажат някои, че няма.

За да проуча въпроса — защо именно в средноизточните планини за разлика от западноизточните и източноизточните е бъкано с мъгли и дяволи — аз взех командировка и отидох на самото място.

Дяволите бяха насядали един до друг — дявол до дявол, а между тях се рееха мъглите. Мъгла до мъгла.

— Голямо притеснение — призна един от дяволите, нали е бъкано с нас тука, не можем ни да мръднем, ни да станем.

— То хубаво е да има дяволи, но чак пък толкоз — призна друг — не е добре. Съвсем е друго в източноизточните планини. Там и мъглите са тук-таме, а дяволите — я има по един на квадратен километър, я няма.

— Така си е — призна и трети дявол, — а най-добре е в западноизточните планини — ни дявол има там, ни мъгла.

— Това, разбира се, е малко разтегливо — прозя се четвърти дявол, — защото на нас ни се струва, че е добре там, където няма ни мъгли, ни дяволи, а всъщност си мислим — ще ида аз там и ще си бъда като цар — единствен дявол и никаква мъгла. Ама като ида аз, ще идат и други. Ще се замъкнат с нас и мъглите и иди после прави разлика между средноизточните планини и западноизточните.

— Така си е — призна пети дявол, — говорим ние за западноизточните планини, въздишаме по тях, а си седим тук дявол до дявол сред тия мъгли и кихаме на провала, ама няма някой да стане и да каже: „Хайде да идем в западноизточните планини“.

— Липсва инициатива — кимна шести, — мен колко пъти ми е хрумвало да се грабна и да ида в западноизточните планини или поне в източноизточните. Ама като се замисля, казвам си — е, добре де, ако там е толкова хубаво, защо именно тук сме се наблъскали мъгла до мъгла и дявол до дявол? Ако четете човек научнопопулярни списания, ще види, че именно там, където има най-благоприятни условия за даден индивид, именно там е най-много бъкано от него. Ерго — логично е да се помисли, че в тия източноизточни планини

съществуват някакви противоположни условия, които пречат на дяволите и мъглите да се плодят и размножават.

— Не е така — врътна глава седми дявол, — цялата работа е, че ние си мислим, че там е лошо, и се бутаме тука един до друг. Ето на, не можем дори крак да протегнем, без да блъснем по врата и дявол, и мъгла. Бъкани сме един до друг тука, ама си седим, защото всеки си вика: „То ако беше хубаво в източноизточните планини и в западноизточните, нямаше ли и там да бъде букано с мъгли и дяволи?“.

— Това е цялата работа — съгласи се осми дявол, — страхът от неизвестното, от новото, от невиджданото, от странното, от причудливото, от невероятното. Блъскаме се тука дявол до дявол, няма никакъв простор човек една дяволия да направи, ама си седим и кихаме като луди от тия мъгли.

— Ама ще взема аз да ида в тия източноизточни планини — размечта се девети дявол, — па като си опъна краката, па като се просна на слънцето. Живот, брат. Ни дявол там има, ни мъгла.

— Ба — обади се десети дявол, — от памтивека те чувам, че ще тръгнеш за натам. А ти, бас държа, че дори в западноизточните планини не би отишъл. Не ти стиска. Това е цялата работа. И затова именно се бутаме тука — дявол до дявол и мъгла до мъгла.

Напуснах аз средноизточните планини и в мен се загнезди дълбокото убеждение, че именно това, което пиша сега, това е литература. Пълна с неясноти, с недомлъвки, с втори и трети план. Ще има да се трепят читателите и критиците — какво съм искал да кажа с тия средноизточни планини, ами с източноизточните, а да не говорим за западноизточните. Ами какво е това — дявол до дявол и мъгла до мъгла! Ще започнат спорове, ще се дигнат едни дискусии, прилични на селски сватби — дор три километра дълги, с всичките му салтанати, музики, дарове, пищове и данданиии. И ще ме признаят, и ще ме дигнат в небесата едни, а други ще ме забият в преизподнята. Но ще се говори за мен и ще се прочуя, а не като досега — десет хиляди фейлетона написах, от ясни по-ясни, а критиците цъккат:

— Не е литература това. Всичко е ясно. Ни дявол има, ни мъгла. Слава богу. Набутах се вече в литературата. Ура!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.